

Kazanç Gayesi Olmamak Şartıyla İşletilen Öğrenci Yurdunun Emlak Vergisinden Muaf Olduğu

T.C.

DANIŞTAY

9. Daire

Esas: 1995/103

Karar: 1995/2989

Tarih: 14.11.1995

ÖZET: Kazanç gayesi olmamak şartıyla işletilen öğrenci yurdunu emlak vergisinden muaftır.

(1319 sayılı EVK. m. 4)

KARAR METNİ:

Temyiz İsteminde Bulunan : ... Belediye Başkanlığı

Karşı Taraf : ...

İstemin Özeti: Yükümlü derneğin sahip olduğu yurt binası sebebiyle tahakkuk ettirilen bina vergilerinin terkim istemiyle belediye başkanlığına yapılan düzeltme başvurusunun reddine ilişkin.26.5.1993 tarih ve 167/2677 s. işlemin iptali ile 1987-1993 yıllarına ilişkin toplam 9.478.254 TL. arsa ve bina vergisinin terkinin istemiyle açılan davayı; olayda davacı derneğin sahip olduğu yurt binası sebebiyle 1992-1993 yılları için tahakkuk

ettirilen bina vergilerinin terkin talebiyle belediye başkanlığına başvurulduğu durumda tesis edilen red işlemi üzerine açılan bu davada 1987-1991 yılları için tahakkuk ettirilmiş bulunan arsa vergilerinin de tahakkuktan terkin edilmesinin istenildiği, düzeltme dilekçesinde yer almayan bir talebin dava dilekçesinde ileri sürülmesinin mümkün olmadığı, kaldı ki, davacı tarafından 1986-1991 yılları için tahakkuk ettirilen arsa vergilerinin kaldırılması talebiyle daha önce dava açıldığı, bu davanın mahkemelerinin 6.5.1992 gün ve 1992/37 s. kararı ile dava konusu edilen arsa vergilerinde yasaya aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle reddedildiği ve bu kararın itiraz edilmeksizin kesinleştiği, mahkeme kararıyla kesinleşen tahakkukun düzeltme yolu ile kaldırılmasının hukuken mümkün bulunmadığı, bu sebeple uyuşmazlığın bina vergisine hassen tetkiki gerektiği, 1319 s. Emlak Vergisi Yasasının "Daimi Muafliklar" başlığını taşıyan 4/f. maddesinde, kazanç gayesi olmamak şartıyla işletilen hastane, dispanser, sağlık, rehabilitasyon, teşhis ve tedavi merkezleri, sanatoryum, prevantoryum, öğrenci yurtları, düşkünler evi, yetimhaneler, revirler, kreşler, kütüphaneler ve korunmaya muhtaç çocukları koruma birliklerine ilişkin yurtlar ve işyerleri ile benzerlerinin emlak vergisinden muaf olduklarının hükme bağlandığı, dava dilekçesi ekinde sunulan, 20.2.1991 tarih ve 2/4 s. yapı kullanma izin kağıdında söz konusu yurt binasının bu tarihten itibaren kullanılmaya başlandığının görüldüğü, dosyadaki sair belgelerden ve özellikle... İli Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından düzenlenmiş olan 21.8.1992 tarih ve 410/10 s. inceleme raporunda davacı derneğin hiçbir kazanç gayesi gütmeksizin yurt işlettiği, yurttan yoksul öğrencilerin yararlandığı, yurdun ihtiyaçlarının bağışlar ve üye aidatlarından karşılandığı, yurt hizmetlerinden dolayı öğrencilerden para alınmadığı saptandığından, bu haliyle öğrenci yurdunun 1319 s. Yasanın 4/f. maddesi kapsamında olduğunun anlaşıldığı, davalı belediye tarafından kamu yararına faaliyet gösteren derneklerin 152 seri no.lu Vergi Usul Yasası Genel Tebliğinde yayımlandığı, bu tebliğde davacı derneğin adının bulunmadığı, bu halde bina vergisinden muaf tutulmasının mümkün olmadığı ileri sürülmekte ise de 1319 s. Yasanın 4/f. maddesinde bina vergisi muafiyetinden yararlanmak için kamuya yararlı dernek olma şartının aranmadığı, madde metninde bina vergisi muafiyetinden yararlanmak içi-n kazanç gayesinin güdülmemesi ve öğrenci yurdu olmasının yeterli olduğu, davacı derneğin de bu şartları taşıdığı hukuken geçerli belge ve delillerle ispatlanmış olduğundan, davalı idare iddialarında isabet görülmediği, bu halde davacının sahibi olduğu yurt binası için 1992-1993 yıllarına ait olarak tahakkuk ettirilen bina vergisinin tahakkuktan terkin edilmesi yolundaki talebinin kabul edilmesi gerekirken reddedilmesinde hukuka uyarlık bulunmadığı gerekçesiyle kısmen kabul ederek 1992 ve 1993 yılları için tahakkuk ettirilen bina vergisini terkin 1987-1991 yılları arsa vergilerine ait davacı talebini reddeden Ordu Vergi Mahkemesinin 14.11.1994 tarih ve 1994/211 s. kararının; açılan davanın 213 s. Vergi Usul Yasasının 124. maddesine uygun

olmadığından reddi gerektiği, esasta ise kamuya yararlı dernek olduğunun kam ti anamadığı, kazanç gayesi bulunmadığının Maliye Bakanlığı denetmelerince tespit edilmesi gerektiği, söz konusu binanın 2982 s. Kanunda belirtildiği gibi okul müstemilatı da olmadığı ileri sürülerek bozulması isteminden ibarettir.

Savunmanın Özeti: Kanuni dayanaktan yoksun olan temyiz iddialarının reddi gerektiği savunulmaktadır.

Savcı Işın Esen'in Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 s. İdari Yargılama Usulü Kanununun 49. maddesinin 1. fıkrasında belirtilen sebeplerden hiçbirisine uymayıp vergi mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve kanuni nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan sebeple temyiz isteminin reddi ile vergi mahkemesi kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

Tetkik Hakimi Buket Oral'ın Düşüncesi: İleri sürülen iddialar vergi mahkemesi kararının bozulmasını sağlayacak nitelikte bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dokuzuncu Dairesince işin gereği görüşüldü:

Temyiz edilen Ordu Vergi Mahkemesinin 14.11.1994 tarih ve 1994/211 s. kararında, 2577 s. İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1. fıkrasında sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisinin bulunmadığı anlaşıldığından temyiz isteminin reddine, anılan mahkeme kararının onanmasına, 14.11.1995 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Kaynak: DKD. Sayı: 91

Telefon: +90 (312) 473 84 23

E-Posta: mts@mevzuattakip.com.tr

Adres: Çetin Emeç Bulvarı Hürriyet Cad. No: 2/12 Çankaya ANKARA